

det heraf fremgaa, at der er Realitetsafvigelser mellem de enkelte Lovtekster. Nøje at udmaale Omfanget og Betydningen af disse Tekstafvigelser evner jeg ikke. Det vilde forudsætte et Kendskab til norsk og svensk Lovgivning, som jeg ganske og aldeles savner. Jeg ser imidlertid ikke rettere, end at man i den danske Tekstaffattelse gaar videre med det Ansvar, der paaføres den skyldige i det Tilfælde, at nogens Død forvoldes ved et Sammenstød. — Endvidere have vi ogsaa i Lovforslagets § 9 en iøjnefaldende Afvigelse i de forskellige Landes Tekster. Denne Paragraf bestemmer, at den Overenskomst om Bjærgning, der er truffen, medens Nød stod paa, kan omstødes paa nærmere angivne Vilkaar, og der staar saa i det her foreliggende Lovforslag, at „Spørgsmaalet om Overenskomstens Omstødelse eller Ændring i Henhold til nærværende Paragraf maa være indbragt for Retten inden 2 Maaneder efter Overenskomstens Afslutning.“ Nu kunde jeg meget vel tænke mig, at denne Bestemmelse under visse Omstændigheder vilde vise sig upraktisk. Jeg kunde godt tænke mig, at der var truffet Overenskomst om Bjærgning af et Skib, og det var en Bjærgning, som efter 2 Maaneders Forløb ikke var afsluttet. Jeg ser da ogsaa, at der i den norske Tekstaffattelse staar: „Spørgsmaalet om Aftalens Tilsidesættelse eller Forandring maa være indbragt for Retten inden 14 Dage efter, at det bjærgede er bragt i Havn.“ Ærede Medlemmer ville se, at det er en ganske anden Affattelse, og det forekommer mig, at den er betydelig mere praktisk end den danske. I den svenske Tekst tales der om, at man kan indgive Klage inden 6 Maaneder „efter det betaling erlades“ — jeg kan ikke oversætte dette, men det er absolut ogsaa en Afvigelse fra den danske Tekst.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag. Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Sylov) har jo paavist de væsentligste af de Ændringer, som Lovforslaget søger indført i Søloven. Men der er dog et Par Paragraffer, som indeholde Bestemmelser, jeg kortelig vil berøre.

Den første af disse er § 3, som det ærede Medlem (Sylov) allerede har udtalt sig om. Jeg kan ganske dele det ærede Medlems Beklagelse i Anledning af, at andet Stykke af Sølovens § 223 udgaar nu. Denne § 223 indeholder Forskrifter om de Pligter, der efter Sammenstødet paahvile Skipperen i Henseende til at yde

Hjælp og opgive eget Skibs Navn og Hjemsted o. s. v. Men saa stod der i det nævnte Stykke, at den Skipper, som uden gyldig Grund undlader at efterkomme disse Forskrifter, menes at være skyldig i Sammenstødet, medmindre andet bevises. Jeg synes, at dette er en fortræffelig Bestemmelse. Det forekommer mig, set fra en Lægmands Standpunkt, at den Omstændighed, at den ene Part skyndsomt og paa lyssky Maade fjerner sig fra Gerningsstedet, absolut maa siges at indeholde et Forhaandsindicium mod den paagældende. Nu hævde imidlertid de danske delegerede — og det ærede meget sagkundige Medlem for 2den Kreds (Sylov) godkendte denne Betragtning —, at Konventionens Artikel 6 nødvendiggor, at denne Bestemmelse udelades. Jeg ser imidlertid ikke rettere, end at man der har draget en noget videregaaende Konsekvens af Artikel 6 end nødvendiggjort ved dens Ordlyd. Der staar: „Med Hensyn til Ansvar for Sammenstød eksisterer der ingen Lovsformodning om Fejl.“ Men er det derfor nødvendigt at gaa til helt at udelade Bestemmelsen i Lovforslagets § 3? Det udtales jo, at Bestemmelsen maa udgaa som Følge af, at Konventionens Artikel 6 udtrykkelig afskaffer enhver legal Præsumption om Fejl, for saa vidt angaar Ansvar for Skibssammenstød. Jeg ser ikke rettere, end at man, som sagt, drager en videre Konsekvens af Udtalelsen i Artikel 6, end dennes Ordlyd nødvendiggor.

§ 7 omhandler de Forhold, der skulle tages i Betragtning ved Bestemmelsen af Bjærgelønnen. I den nuværende Sølov er der 5 Momenter, der skulle tages i Betragtning. Efter Lovforslaget er der 8, saaledes at der er kommet 3 nye til. Af disse lyder den første saaledes: „Den Omstændighed, i hvor høj Grad Bjærgningen er lykkedes“. Dette skal have en vis Indflydelse paa Fastsættelse af Bjærgelønnen. Et andet af de nye Momenter er „den Omstændighed, at det bjærgende Skib har været særligt udrustet for Bjærgning“. Som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds ganske rigtigt pegede paa, er Momentet „det bjærgedes Værdi“ sat i anden Række. I første Række staar den Omstændighed, i hvor høj Grad Bjærgningen er lykkedes. Nu spørger jeg uvilkaarlig mig selv: Hvad er Kriteriet for, om en Bjærgning er lykkedes? Skal det være dette, om den er gaaet særlig let fra Haanden? Det kan det neppe i denne Forbindelse være, thi saa vilde vi komme ind paa, at jo mindre Arbejde der er præsteret, des større skulde